

Die Eindpunt in die Middel

“Die Here het vir Josua gesê: ‘Vandag het Ek julle bevry van die smaad wat van Egipte se tyd af op julle rus.’ Josua het die plek toe Gilgal genoem. Dit is vandag nog die naam.”

Josua 5:9

Uitverkiesing

“Is jy seker van jou uitverkiesing?” Die vraag klink soos ’n bomontploffing. Dit is immers ’n oomblik waar jy wel effens angs kan voel. Om seker te wees van jou uitverkiesing klink so selfversekerd. ’n Mens wil ook nie die indruk skep dat jy sommer net so hierdie eindstreep van die geloof gaan bereik nie. Jy wil nie gearriveerd oorkom nie. Daar bestaan immers die moontlikheid dat jy te vroeg juig? Dit is belangrik om beskeidenheid in jou antwoord te laat deurskyn.

Dis nie maklik om in die middel van jou geloofslewe oor die einde te praat nie!

Te vroeg

Tussen Egipte (die uittog) en Gilgal lê 40 jaar in die woestyn. Is by Gilgal die skande van Egipte afgegooi? Dan is dit tog voor die hand liggend om te vra: toe eers? Dit was te laat! Dit is verklaarbaar hoekom die HERE dit so laat gebeur het. Israel het die bevryding uit Egipte dikwels op die spel geplaas. Met hierdie volk moet ’n mens nie té gou opgewonde raak nie.

Daarom kan mens dalk ook dink: het die Here dit dan nie te vroeg gesê nie? Israel het slegs ’n klein vastrapplek oor die Jordaan. Groot dele van Kanaän moet nog verower word. Die magtige Jerigo staan nog voor hulle. Daar kan beslis nog baie dinge verkeerd loop, veral met hierdie volk.

By Gilgal, toe die mans swak was as gevolg van die besnydenis, was hulle geloof sterk (al was dit ’n sterk vyand wat hul in die oë moes staar) – die Here was hul krag. Net hierna sou Jerigo slegs deur geloof ingeneem word. Maar daarna volg Ai en Agan (Akan). Die verowerings in Kanaän sal al hoe moeiliker gaan. Die uittog uit Egipte kan dalk nog op ’n mislukking uitloop. Israel is steeds in die middel van die proses van bevryding. Kan hulle dan al praat asof die hele saak al afgehandel is? So vroeg praat oor die uitkoms van die einde? ’n Mens kan dalk dink dat die Here te gou gepraat het oor ’n suksesvolle einde.

Volbring

Te gou gepraat. Hierdie idee kan ook by mens opkom as jy staan by die kruis, waar Jesus sê: “Dit is volbring.” Natuurlik weet jy wat daarmee bedoel word: deur Sy bloed het die Here Jesus die prys vir die sondeskuld betaal. Die verbondseis is volbring. Aan God se vraag is voldoen. Dit was die beslissende oomblik in die geskiedenis. Dit is volbring!

Maar, daar moet nog soveel gebeur. God se antwoord in Jesus se opwekking wag nog. Die hele roeping van en insameling van die kinders van die nuwe verbond lê nog voor. Eeue en eeue se kerkgeskiedenis vind plaas en is nog aan gaan die gang. Hier en daar is daar ’n ligpunt in die kerkgeskiedenis. Dit lyk egter of dit steeds moeiliker gaan. Is dit volbring?

God se “Ja”

Die Heidelbergse Kategismus leer ons egter:

“asof ek self al die gehoorsaamheid volbring het wat Christus vir my volbring het.”

(Sondag 23)

Hier kry ons dit nou weer, om in die middel van ons sondige lewe (Sondag 23 bely ons vryspraak) te praat oor die einde van die sonde.

So kan ons in die middel van ons sondige lewe praat oor die eindpunt. Dit is wat die Here vir ons wil leer. Hoe groot is Sy genadegawes!

As klein en nietige mense het ons 'n groot "ja" van die Here nodig. Die "ja" (bevestiging) van die "dit is volbring". Juis daarom kan die Here in die middel (van die geskiedenis) praat oor die einde. Self sou ons dit nie tot die einde kon uithou nie. Ons sal faal as ons nie steun op wat God vir ons volbring het nie. Ons het juis die "Ja" van die uitverkiesing nodig. In die uitverkiesing praat God al in die begin oor die einde. Is God se "Ja" nie vir ons genoeg nie? Jy moet dit glo!

JJ Dronkers

© 2018

www.christelikemedia.org

Hierdie artikel is deur Peter de Vries vertaal.